

som andre smaa Øer der have maattet det; men lad os ikke gse Hundrede Tusinder ud til ingen Nytte, eller uden at vi have Fornøielse deraf. Det er nemlig sikkert nok, at Befolkningen derovre befinder sig ikke vel, og det kan ikke Andet end gjøre et nedslaaende Indtryk, naar man ser Kommissionen berette, hvad vi ogsaa vide, ad anden Bei, at Negerbefolkningen paa de omliggende engelske Øer er meget mere oplyst. Det er endogsaa det, der skal have bidraget til at sætte Oprøret i Scene, at Negere fra disse Øer ere komne til St. Croix og have kunnet fortælle, at Tilstanden var en ganske anden paa de andre Øer; i alt Fald nævnes det som medvirkende Aarsag til Oprøret. Det er unegtelig nedslaaende og viser, noksom, at Kolonialraadet ikke har været istand til at magte sin Opgave i politisk Henseende. — Altsaa, jeg slutter med at sige, at det Lovforslag, her ligger for, kan jeg ikke gaa ind paa.

Finansministeren (Strup): Det ærede Medlem, som først havde Ordet, og som i alt Væsentligt sluttede sig til det fremsatte Lovforslag, fremkom dog med nogle Indvendinger mod enkelte Bestemmelser deri. Skjøndt de Bestemmelser i Lovforslaget, som det ærede Medlem ikke sølte sig tilfreds med, vel neppe have en saadan Betydning, at det, om de bleve vedtagne i den ene eller den anden Form, kunde saae Indslydelse paa selve Lovforslagets Stilling her i Thinget, skal jeg dog med et Par Ord komme ind paa det ærede Medlems Bemærkninger. I § 2 favnede det ærede Medlem en Bestemmelse om, paa hvilken Maade Styrken skal deles mellem St. Thomas og St. Croix. Jeg maa tilstaa, at jeg anser det for at være en absolut Fordel, at Lovforslaget ikke bestemmer Noget i saa Henseende. Det vilde være umuligt forud at bestemme, i hvilket Forhold der vil være nødvendig Brug for Styrken til de forskjellige Læder paa de to forskjellige Øer, og dersom man havde en fuldstændig sikker og tillige hurtig Forbindelse mellem Øerne, vilde desuden Styrefordelingen mellem Øerne komme til at betyde Mindre, idet en hurtig Ovejspørelse fra det Sted, hvor der er Overflodighed af Mandskab, til det Sted, hvor der er Mangel derpaa, saa vil være overmaade let. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at tvungen Udkommando til Vestindien saavidt mulig bør undgaaes, men jeg tror ikke, at de i Lovforslaget brugte Udtryk kunne undværes. Jeg tror ikke, at det vilde gaa an at ombytte Udtrykket „Udkommando“ med noget andet. Jeg antager, at naar Bestemmelsen om Pladsernes Befættelse skal bringes i Anvendelse, vil der aldrig i Praxis være Tale om at sende Følk derud mod deres Villie, saalænge man kan faae Mænd til frivillig at paatage sig det; men skulde dette sidste ikke være Tilfældet, skulde

der altsaa ikke være Noget af Hærens Lieutenanter og Kapitainer, ikke at tale om Underbefalingsmænd, der ønskede at gaa til Vestindien, ser jeg ikke rettere, end at det er nødvendigt at have denne Ret til Udkommando. Jeg er altsaa i Realiteten enig med det ærede Medlem i, at det vilde være ønskeligt at faae Pladserne besatte alene med Følk, der ønske at gaa derud, men jeg tror ikke, at man bør ændre de Udtryk om Udkommando, der findes i Lovforslaget. Hvad de Menige angaar, er jeg ogsaa ganske enig med det ærede Medlem i, at man absolut maa foretrække at faae allerede indøvede Soldater til at gaa til Vestindien; naar der imidlertid er brugt det Udtryk, at de søges „fortrinvis blandt Børnepligtige, der have gennemgaaet den første Uddannelse“, er det, fordi der ikke er nogen Vished for, at der vil melde sig et tilstrækkeligt Antal af indøvet Mandskab, og man saa ikke vil have udelukket Muligheden af at kunne antage eller hveere Mandskab, der er mindre øvet. — Det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, sluttede med at udtale, at han ikke kunde slutte sig til Forslaget, saaledes som det her foreligger. Hvis jeg ikke ganske misforstod det ærede Medlem, var Hovedargumentet fra hans Side det, at man ikke havde nogen Vished for, om Sukkerdyrkingen havde nogen Fremtid paa St. Croix, og hvis den ikke havde nogen Fremtid paa St. Croix, hvorledes vilde saa Tilstanden blive derude? Inden disse Spørgsmaal vare besvarede, mente det ærede Medlem, at der ikke var Anledning til at træffe saa alvorlige og gennemgribende Foranstaltninger som de foreslaaede. Jeg skulde tværtimod mene, at det netop er et absolut Fortrin ved det foreliggende Forslag, at det er lige nødvendigt, hvad enten Sukkerdyrkingen trives eller ikke, og maaste endnu langt nødvendiggere, dersom det — hvad Gud forbyde — skulde vise sig, at Sukkerdyrkingens Tid paa St. Croix er omme, idet der er al Sandsynlighed for, at der i det Tilfælde vil udfordres endnu langt større Kræfter for at holde den helt eller halvt arbejdsløse Befolkning i Orden, end der behøves, naar Sukkerdyrkingen endnu trives. Jeg tror altsaa, at d.t. som det ærede Medlem — dersom jeg ikke misforstod ham — brugte som et væsentligt Argument mod Lovforslaget, nemlig den Uvished, man for Tiden maa være i, om Sukkerdyrkingen kan og vil lykkes, netop er et af de stærkeste Argumenter, der kan bruges for Loven. Ikke at tale om, at Besvarelsen af Spørgsmaalet, om Sukkerdyrkingen paa St. Croix har en Fremtid eller ikke, kun da foreligger absolut rent og klart, naar man tilveiebringer den første absolute Betingelse for, at Forsøget kan gøres, nemlig No og Sikkerhed paa Øen. Uden det betyder det Andet aldeles Intet; hvorfor skulde Sukkerdyrkingen mere end nogen anden Produktion i Øerne kunne trives, uden at Dygtighed og Kapital komme tilstede, og